

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 15C/162/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815203738
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Ivan
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2018:3815203738.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudcom JUDr. Jaroslavom Ivanom v spore žalobcu: FÉNIX združenie na ochranu a presadzovanie ľudských práv, so sídlom Ulica Vajanského 2932/18, 984 01 Lučenec, IČO: 42 310 059, zastúpeného: JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom ul. J. Kráľa 5/A, Lučenec proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, o zaplatenie 703,27 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 703,27 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 703,27 eura od 28.04.2015 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

IV. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť súdny poplatok za podanú žalobu vo výške 42,- eur na účet Okresného súdu Piešťany.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 09.03.2015 doručenu Okresnému súdu Prievidza dňa 13.03.2015 (na tunajší súd postúpené dňa 15.06.2015) domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu sumu 703,27 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne od 11.10.2013 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca ako postupník nadobudol nárok uplatňovaný žalobou dňa 10.11.2014 titulom Zmluvy o postúpení pohľadávky číslo X/XXXX, na základe ktorej postupca: M. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: Z. H. XXX/X, C. odplatne postúpil na žalobcu svoju pohľadávku spolu so všetkými právami s postúpením spojenými, čo postupca oznámil žalovanému listom zo dňa 06.11.2014. Dňa 19.08.2003 uzatvoril postupca Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX so žalovaným (ďalej len „úverová zmluva, resp. zmluva“) na predtlačenom formulári používaným žalovaným na tento účel, bez možnosti meniť zmluvné podmienky, ktoré boli vopred pripravené žalovaným. V danom prípade došlo k uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z., v ktorej absentuje obligatórna náležitosť podľa § 4 ods. 2 písm. a) a písm. g) /ročná percentuálna miera nákladov, ďalej len ako „RPMN“/ cit. zákona, s tým, že poskytnutý úver sa z dôvodu absencie údaju o RPMN považuje za bezúročný a bezpoplatkový, čoho si musel byť žalovaný ako odborne a právne znalý dodávateľ vedomý. V zmluve absentuje aj údaj o úrokoch a poplatkoch, preto ich veriteľ v zmysle § 4 ods. 5 cit. zákona nemôže od postupcu požadovať. Žalobca v tejto súvislosti poukázal na konanie vedené na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 15C/143/2014. Titulom úverovej zmluvy bola podľa splátkového kalendára čerpaná suma 1.875,55 eura, pričom postupca uhradil žalovanému za obdobie od 16.10.2003 - 10.10.2013 sumu 2.578,82 eura, žalovaný sa tak bezdôvodne obohatil na úkor postupcu o sumu 703,27 eura (2.578,82 € - 1.875,55 €). O skutočnosti, že sa žalovaný bezdôvodne obohatil na jeho úkor, sa postupca dozvedel v priebehu

mesiaca október 2014 počas súdneho konania vedeného na OS Prievidza sp. zn. 15C/143/2014. Podľa výpisu z obchodného registra žalovaný poskytuje úvery z vlastných zdrojov, preto je povinný pri tejto činnosti postupovať s náležitou odbornou starostlivosťou pri dodržaní všeobecne záväzných právnych noriem. Podľa žalobcu preto bezdôvodné obohatenie žalovaného je potrebné považovať za úmyselné, pri ktorom platí 10 ročná objektívna premlčacia lehota v zmysle § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Úroky z omeškania si žalobca uplatňuje počnúc dňom nasledujúcim po poslednej úhrade (plnení bez právneho dôvodu) zo dňa 10.10.2013, t.j. od 11.10.2013.

2. Okresný súd Prievidza vo veci vydal dňa 20.04.2015 pod č.k. 13C/103/2015 - 22 platobný rozkaz, proti ktorému podal žalovaný odpor s odôvodnením vo veci samej, preto súd v zmysle ust. § 174 ods. 2 O.s.p. (zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, účinného do 30.06.2016) nariadil pojednávanie.

3. Žalovaný vo svojom odpore zo dňa 07.05.2015 proti platobnému rozkazu (č.l. 24) uviedol, že za nesporné možno považovať uzatvorenie úverovej zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru č. XXXXXXXXXXXX dňa 19.08.2003 medzi právnou predchodkyňou žalobcu (M. K.) a žalovaným, no nesúhlasí s tým, že by táto zmluva neobsahovala zákonné náležitosti a tak sa považovala za bezúročnú a bez poplatkov. Žalovaný poukázal na to, že neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy sú úverové zmluvné podmienky (ďalej len ako „ÚP“), pričom podľa Hlavy 6 § 1 ÚP v jednotlivých splátkach sú zahrnuté zmluvne dohodnuté úroky a príslušná časť úverovej istiny. Podľa Hlavy 6 § 7 ÚP je klient povinný hradiť spoločnosti poplatky za poskytované služby (špecifikované sadzobníkom poplatkov a odmien). Podľa Hlavy 6 § 9 ÚP je klient povinný platiť úroky z poskytnutého úveru vo výške aktuálnej platnej mesačnej úrokovej sadzby (uvedená v aktuálnom sadzobníku poplatkov). Predmetom úverovej zmluvy bolo poskytnutie revolvingového úveru, pri ktorom nie je možné presne určiť výšku RPMN, pretože úver sa čerpá a dopĺňa a tak sa menia údaje relevantné pre výpočet RPMN, na začiatku revolvingového vzťahu sa údaj o RPMN určiť ako tak dá. Žalovaný na prednej strane metodickej príručky znázornil tabuľku upravujúcu vzor výpočtu RPMN vo forme príkladu, preto nemožno úver považovať za bezúročný a bez poplatkov, preto nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia nemá žiadne opodstatnenie. Pri prípad posúdenia úveru ako bezúročného a bezpoplatkového vzniesol žalovaný námietku premlčania, s tým, že sa nemohlo jednáť o úmyselné bezdôvodné obohatenie sa, nakoľko žalovaný má za to, že zmluva obsahuje všetky zákonné náležitosti. Preto nároky žalobcu (aplikujúc trojročnú premlčaciu dobu v zmysle § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka), ktoré si mohol uplatniť pred 13.03.2012 sú premlčané. Žalovaný taktiež namietol dátum uplatňovania úrokov z omeškania, nakoľko žalobca pred podaním žaloby nevyzýval žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia, preto nemá nárok na úroky z omeškania od 11.10.2013 ale odo dňa nasledujúceho po tom, čo bola žalovanému doručená žaloba, t.j. dňa 27.04.2015.

4. Žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 04.06.2016 k odporu (č.l. 31) uviedol, že skutočnosti svedčiace bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru v dôsledku absencií zákonných náležitostí judikoval v tejto konkrétnej veci Okresný súd Prievidza rozsudkom č.k. 15C/143/2014-58 zo dňa 24.11.2014, ktorým žalobu voči právnemu predchodcovi žalobcu zamietol. Žalobca ďalej uviedol, že údaj o úrokoch a poplatkoch mal byť súčasťou úverovej zmluvy zo dňa 19.08.2003, nepostačuje nezrozumiteľné a neurčité uvedenia vo všeobecných podmienkach. Sadzobník poplatkov nebol postupom ani podpísaný, preto to nemožno považovať za platné dojednanie v písomnej podobe. Žalobca zotrval na bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetného úveru ako i na aplikácii 10 ročnej premlčacej lehote tohto úmyselného (nepriamy úmysel) bezdôvodného obohatenia sa žalovaného, ktorý vedieť mal a mohol, že sa bezdôvodne obohatí. K otázke premlčania žalobca poukázal na rozsudok KS Žilina 9Co/648/2013-220 z 20.02.2014 a KS Prešov 7Co/84/2011 z 12.12.2011. Žalobca zotrval aj na požadovaných úrokoch z omeškania od 11.10.2013.

5. Žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 27.11.2017 (č.l. 58, 73) sa vyjadril k veľkosti písma v úverovej zmluve, ktoré žalobca taktiež napadol (?), s tým, že ustanovenie o veľkosti písma nemožno na predmetnú úverovú zmluvu vzťahovať. Žalovaný zotrval na tom, že pri revolvingovom úvere nemožno RPMN určiť (poukázal na uznesenie KS Košice 11Co/87/2016 z 17.3.2017 a KS Prešov 6Co/95/2010 z 27.1.2011). Nesúhlasil s 10 ročnou premlčacou lehotou, s tým, že nestačí ak povinný získal bezdôvodné obohatenie neúmyselne, a potom si ho úmyselne ponechal.

6. Žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 27.11.2017 (č.l. 61) uviedol, že nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia nebol premlčaný ani v 3 ročnej premlčacej dobe, čo odôvodnil tým, že

ak nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia tvorí jeden celok (v tomto prípade), premlčacie doby začínajú plynúť až po skončení bezdôvodného obohacovania sa, čo bolo v danom prípade dňa 10.10.2013, kedy žalovaný posledný krát prijal plnenie bez právneho dôvodu, pričom žaloba bola podaná dňa 09.03.2015 (poukázal na rozsudok KS Banská Bystrica 16Co/1392/2014 z 24.09.2015). Žalovaný nesúhlasil s tým (podanie z 16.1.2018 - č.l. 94), že by bezdôvodné obohatenie tvorilo jeden celok (poukázal na uznesenie KS Žilina 7Co/194/2017 z 13.9.2017 a iné).

7. Vo vzťahu k poukazom strán sporu na jednotlivé rozhodnutia súdov súd uvádza, že sa nejedná o rozhodovacie prax najvyšších súdnych autorít (Čl. 2 ods. 2 Základných princípov zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), týmito nie je súd viazaný, čo ale neznamená, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je v súlade s niektorým z nich.

8. Súd nariadil na prejednanie vecí samej pojednávanie, pričom po vyvolaní vecí zistil, že sa na pojednávanie nedostavili strany sporu, ktoré svoju neprítomnosť žiadali ospravedlniť, súhlasili s rozhodnutím v ich neprítomnosti. Súd rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti strán sporu, nakoľko ich účasť na pojednávaní nepovažoval za nevyhnutnú a otvoril pojednávanie (§ 180 CSP). Súd následne určil, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré dôkazy nevykoná. Súd tiež uviedol svoje predbežné právne posúdenie vecí (§ 181 ods. 2 CSP).

9. Súd vykonal dokazovanie listinami: oznámením o postúpení pohľadávky, výpisom z úverového účtu, úverovou zmluvou a podmienkami, sadzovníkom poplatkov a odmien, výpisom z obchodného registra žalovaného, potvrdením MV SR, zmluvou o postúpení pohľadávky, spisom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 15C/143/2014, a to žalobou, zápisnicou z pojednávania, rozsudkom, uznesením Krajského súdu v Trenčíne a zistil tento skutkový stav vecí:

10. Podľa výpisu z obchodného registra na žalovaného ako predmet činnosti je uvedené (okrem iného): poskytovanie úverov a pôžičiek nebankovým spôsobom (od 30.03.2001).

11. Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky písomne dňa 25.2.2014 potvrdilo, že žalobca ako občianske združenie bolo zaregistrované.

12. Z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 06.11.2014 ako i zo Zmluvy o postúpení pohľadávok č. X/XXXX zo dňa 10.11.2014 vyplýva, že na žalobcu bola postúpená od postupcu: M. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: Z.. H. XXX/X, C. pohľadávka voči žalovanému titulom bezdôvodného obohatenia sa vo výške 703,27 eura, ktoré vzniklo plnením z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, ktorá neobsahuje náležitosti § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z.. Novým veriteľom tejto pohľadávky sa podľa zmluvy stal žalobca, postúpenie bolo dojednané ako odplatné. Oznámenie o postúpení bolo zasielané dňa 07.11.2014 poštou žalovanému, doklad o doručení súdu predložený nebol.

13. Dňa 19.08.2003 žalovaný: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176 a M. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: Z.. H. XXX/X, C. uzavreli úverovú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru a vydaní a používaní platobnej karty YES č.XXXXXXXXXXX, ktorej predmetom bolo poskytnutie revolvingového úveru do výšky kreditného limitu /úverového rámca/ variant B, s výškou úverového rámca 20.000,-Sk, výškou mesačnej splátky 800,- Sk, termínom splatnosti mesačnej splátky vždy k 20. dňu v mesiaci poštovou poukážkou. Neoddeliteľnou súčasťou tejto úverovej zmluvy boli úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. Zmluva neobsahovala údaj o výške úroku (úrokovú sadzbu) ani o výške prípadných poplatkov, ani údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov.

14. Podľa Hlavy 6. § 1 Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver, a to v pravidelných mesačných splátkach ktorých výška a termín splatnosti sú určené v úverovej zmluve. V jednotlivých splátkach sú zahrnuté zmluvne dohodnuté úroky a príslušná časť úverovej istiny. Podľa Hlavy 6. § 7 je klient povinný uhradiť poplatky za poskytnuté služby, pričom špecifikácia poplatkových služieb a ich výška je daná vždy sadzovníkom poplatkov a odmien aktuálnym v dobe vzniku poplatkovej povinnosti.

15. Z výpisu z úverového účtu zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.08.2003 vyplýva, že v prospech klienta: M. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: Z.. H. XXX/X, C. bola poskytnutá istina v celkovej výške 1.875,55 €, výška celkových úhrad bola v sume 2.578,82 €, posledná úhrada bola dňa 10.10.2013 v sume 60,-€.

16. Zo spisu Okresného súdu Prievidza sp. zn. 15C/143/2014 vyplýva, že jeho predmetom bolo konanie o zaplatenie dlhu zo zmluvy - revolvingového úveru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.08.2003 uzatvorenej medzi žalovaným a M. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: Z.. H. XXX/X, C. vo výške 262,53 eura s prísl., konanie bolo začaté podaním žaloby spoločnosti: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176 dňa 30.06.2014 na Okresný súd Prievidza, ktorý vo veci dňa 24.11.2014 uskutočnil pojednávanie, na ktorom sa zástupca M. K. (ako žalovanej v danom konaní) vyjadril o bezúročnosti a bezpoplatkovosti tohto úveru. Okresný súd Prievidza rozhodol vo veci samej rozsudkom č.k. 15C/143/2014-58 zo dňa 24.11.2014, ktorým žalobu zamietol, pričom z odôvodnenia vyplýva, že tak rozhodol preto, že zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.08.2003 neobsahuje údaje o úrokoch ani poplatkoch, preto ich nemožno v zmysle § 4 ods .5 zákona č. 258/2001 Z.z. požadovať, preto mal veriteľ nárok len na vrátenie vyčerpanej sumy 1.875,55 €, pričom dlžník zaplatil sumu 2.578,82 eura. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 8.1.2015, pričom odvolanie navrhovateľa bolo uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 4Co/198/2015-86 zo dňa 31.8.2015 odmietnuté, ako podané zjavne po odvolacej lehote.

17. Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

18. Podľa § 488 Občianskeho zákonníka, záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

19. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

20. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

21. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

22. Podľa § 456 prvá veta Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

23. Podľa § 458 prvá veta Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením.

24. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

25. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

26. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

27. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. účinného od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o

úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

28. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

29. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom do 30.6.2006 (ďalej len ZSÚ), tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

30. Podľa § 2 písm. a), b), e) ZSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,

b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

e) poplatkami akákoľvek platba, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi pri poskytnutí úveru, okrem úrokov.

31. Podľa § 3 ods. 1 ZSÚ, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

32. Podľa § 3 ods. 2 ZSÚ, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

33. Podľa § 3 ods. 5 ZSÚ, pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere musí byť spotrebiteľ písomne oboznámený so zmluvnými podmienkami podľa § 4. Na požiadanie musí veriteľ poskytnúť spotrebiteľovi ďalšie doplňujúce informácie.

34. Podľa § 3 ods. 6 ZSÚ, pri spotrebiteľských úveroch formou preddavkov na bežný účet s výnimkou kreditnej karty (§ 1 ods. 3) alebo v prípadoch, keď nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ pred uzavretím zmluvy informovaný o úverovom limite, o nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, o spôsobe výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov, o podmienkach, za ktorých môže byť zmluva zmenená, a o spôsobe a termíne skončenia zmluvného vzťahu. Počas trvania zmluvy musí byť spotrebiteľ bezodkladne informovaný o zmene ročnej percentuálnej miery nákladov.

35. Podľa § 4 ods. 5 ZSÚ, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

36. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

37. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

38. Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne. Vykonaním dokazovaním súd zistil taký skutkový stav, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili dňa 19.08.2003 úverovú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru a vydaní a používaní platobnej karty YES č.XXXXXXXXXX, ktorú je potrebné považovať za zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. b) ZSÚ, keď žalovaný mal postavenie veriteľa (§ 3 ods. 1 ZSÚ) a právny predchodca

žalobcu postavenie spotrebiteľa (§ 3 ods. 2 ZSÚ). Žalovaný bol subjektom, ktorý ponúkol (poskytol) právnomu predchodcovi žalobcu spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti (poskytuje úvery nebankovým spôsobom od 30.03.2001 podľa OR SR), čo nebolo medzi stranami sporu sporné. Keďže zmluvu o úvere súd posúdil ako zmluvu spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 258/2001 Z.z., prihladnuc na právny dôvod nároku uplatneného žalobou, ktorým bolo vydanie bezdôvodného obohatenia sa žalovaného, súd pristúpil k preskúmania toho, či predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala všetky zákonom požadované náležitosti ustanovené zákonom č. 258/2001 Z.z., resp. v akom rozsahu mal právny predchodca žalobcu ako dlžník povinnosť plniť žalovanému. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na konanie vedené na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 15C/143/2014, z obsahu spisu ktorého vyplýva, že jeho predmetom bolo konanie o zaplatenie dlhu zo zmluvy - revolvingového úveru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.08.2003 uzatvorenej medzi žalovaným a M. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: Z. H. XXX/X, C., pričom súd rozhodol vo veci samej rozsudkom č.k. 15C/143/2014-58 zo dňa 24.11.2014, ktorým žalobu zamietol, čo právne odôvodnil práve tým, že zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.08.2003 neobsahuje údaje o úrokoch ani poplatkoch, preto ich nebolo možné v zmysle § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z. požadovať, veriteľ mal z tohto dôvodu nárok len na vrátenie vyčerpanej sumy 1.875,55 €, pričom dlžník zaplatil (prevyšujúcu) sumu 2.578,82 eura. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 8.1.2015. A práve na uvedenom základe spočívala žaloba žalobcu, na ktorého bola pohľadávka titulom bezdôvodného obohatenia sa žalovaného postúpená v zmysle § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, čo žalobca riadne preukázal oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 06.11.2014 ako i zo Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 3/2014, čím preukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu v spore. Súd sa stotožňuje s právnym posúdením obsiahnutým práve v rozsudku OS Prievidza č.k. 15C/143/2014-58 zo dňa 24.11.2014, právoplatným dňa 8.1.2015, teda že žalovaný ako veriteľ mal nárok len na vrátenie vyčerpanej sumy 1.875,55 €, pričom dlžník zaplatil sumu 2.578,82 €, Rozdiel vo výške 703,27 € predstavuje plnenie v prospech žalovaného bez právneho dôvodu, t.j. jeho bezdôvodné obohatenie sa. Vykonaným dokazovaním v tomto spore bolo zistené, že zmluva č. XXXXXXXXXXXX neobsahuje údaj o úroku (úrokovej sadzbe), ani údaj o poplatkoch. Zmluva obsahuje len údaj o výške úverového rámca (20.000,-Sk) a výške mesačnej splátky (800,-Sk). Údaj o úroku, prípadne poplatkoch sa nenachádza ani v úverových zmluvných podmienkach, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy. Tieto čo sa týka poplatkov odkazujú na sadzobník poplatkov, s tým, že špecifikácia poplatkových služieb a ich výška je daná vždy sadzobníkom poplatkov a odmien aktuálnym v dobe vzniku poplatkovej povinnosti. Z uvedeného vyplýva dokonca premenlivosť výšky poplatkov v závislosti od vôle právneho predchodcu žalobcu ako veriteľa. Čo sa týka úroku, je v nich uvedené (Hlava 6 § 1), že v jednotlivých splátkach sú zahrnuté zmluvne dohodnuté úroky (pozn. súdu - v akej výške?) a príslušná časť úverovej istiny. Teda ani zo zmluvy ani z úverových zmluvných podmienok nie je možné zistiť výšku úroku. Navyše podľa názoru súdu obchodné podmienky, resp. úverové podmienky v spotrebiteľských zmluvách majú slúžiť predovšetkým na to, aby nebolo potrebné do každej zmluvy prepisovať dojednania technického a vysvetľujúceho charakteru. Naopak nemôžu slúžiť na to, aby do nich dodávateľ zakomponoval často v neprehľadnej a skrytej forme dojednania o poplatkoch a úrokových sadzbách (čo napokon ani nebolo v prejednávanej veci). Právny predchodca žalobcu nebol v čase uzavretia úverovej zmluvy jasným, prehľadným a jednoznačným spôsobom oboznámený o výške úroku a prípadných poplatkoch spojených s úverovou zmluvou, nebolo preukázané, že by bol ako spotrebiteľ pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere písomne oboznámený so zmluvnými podmienkami podľa § 4, tak ako to vyžadovalo ust. § 3 ods. 5 ZSÚ. Taktiež nebol preukázané, že by právny predchodca žalobcu ako spotrebiteľ bol pred uzavretím zmluvy informovaný o nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, o spôsobe výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov pre danú situáciu (výšku úverového rámca a výšku mesačnej splátky), o podmienkach, za ktorých môže byť zmluva zmenená a o spôsobe a termíne skončenia zmluvného vzťahu (v zmysle § 3 ods. 6 ZSÚ). Ak zákon výslovne uvádza v § 4 ods. 5 ZSÚ, že od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere, tak nemožno veriteľovi priznať (okrem dlžníkom čerpanej sumy peňažných prostriedkov) požadovaný úrok ani poplatky, nakoľko tieto neboli uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Vzhľadom na ust. § 4 ods. 5 zák. č. 258/2001 Z.z., kedy veriteľ nemôže od spotrebiteľa požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere, súd považoval predmetný úver za bez úročný a bez poplatkov. Na základe uvedeného žalovaný nemal nárok na zaplatenie akýchkoľvek úrokov ani poplatkov a mohol od právneho predchodcu žalobcu požadovať len výšku nesplatennej istiny v sume 1.875,55 eura, t.j. len vrátenie peňažných prostriedkov, ktoré právny predchodca žalobcu vyčerpal.

39. Ako však vyplýva z výpisu z úverového účtu, právny predchodca žalobcu žalovanému uhradil celkovo sumu 2.578,82 €, teda čiastku o 703,27 € vyššiu než bola jeho právna povinnosť. A práve zaplataenia tejto sumy sa žalobca ako právny nástupca domáhal žalobou, táto suma predstavuje bezdôvodné obohatenia sa žalovaného. Súd sa stotožnil s právnym posúdením nároku uplatňovaného žalobcom, t.j. že sa na strane žalovaného jedná o bezdôvodné obohatenie, t.j. majetkový prospech žalovaného získaný bez právneho dôvodu, a to pre právne posúdenie predmetnej zmluvy o úvere ako bezúročnej a bezpoplatkovej, keď suma 703,27 € predstavuje práve výšku bezdôvodného obohatenia sa (rozdiel sumy 2.578,82 a sumy 1.875,55 €). Na zaplataenie tejto sumy súd zaviazal žalovaného tak ako je uvedené vo výroku I. tohto rozsudku.

40. Čo sa týka námietky premlčania vznesenej žalovaným, súd ju vyhodnotil ako nedôvodnú. Premlčacia doba (subjektívna) v zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka začína plynúť od okamihu, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Súd má za to, že právny predchodca žalobcu sa o bezdôvodnom obohatení žalovaného dozvedel dňa 24.11.2014, vyhlásením a odôvodnením rozsudku vo veci samej Okresného súdu Prievidza sp. zn. 15C/143/2014. Pokiaľ ide o objektívnu lehotu žalovaný ako nebankový subjekt má dlhodobo v predmete svojej činnosti (od 30.03.2001) aj poskytovanie úverov nebankovým spôsobom, a teda bolo jeho povinnosťou poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. Pokiaľ prijal plnenie z úverovej zmluvy nad rámec poskytnutej istiny, napriek tomu, že z ust. § 4 ods. 5 ZSÚ vyplývalo jednoznačne, že od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere (úroky ani poplatky v danom prípade v zmluve uvedené neboli), nemožno to hodnotiť inak ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu, minimálne s nepriamym úmyslom. V danom prípade ide o 10-ročnú premlčaciu dobu (§ 107 ods. 2 OZ), nárok žalobcu nie je premlčaný. Podľa súdu v danom prípade nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia tvorí jeden celok, premlčacia doba začala plynúť až po skončení bezdôvodného obohacovania sa, čo bolo dňa 10.10.2013, kedy žalovaný posledný krát prijal plnenie bez právneho dôvodu, pričom žaloba bola podaná dňa 13.03.2015, keď ešte neuplynula 10 ročná premlčacia doba.

41. Nakoľko sa žalovaný dostal do omeškania so zaplataením tohto peňažného dlhu, má žalobca nárok aj na úrok z omeškania. Súd priznal žalobcovi úrok z omeškania v zmysle ust. § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 (výrok II.), avšak vo výške 5,05 % ročne (nie požadovaných 8,5 % ročne), pričom tento mu priznal od 28.04.2015 (nie od požadovaného dňa 11.10.2013), t.j. priznal mu ho odo dňa nasledujúceho po dni doručenia žaloby žalovanému (doručená mu bola 27.04.2015 s platobným rozkazom), kedy sa žalovaný podľa názoru súdu preukázateľne dostal do omeškania. Žalobca nepreukázal, že by sa žalovaný dostal do omeškania už dňa 11.10.2013, od dátumu prijatého posledného plnenia zo dňa 10.10.2013 nemožno vychádzať, a to s prihliadnutím na ust. § 563 OZ, v zmysle ktorého ak čas splnenia nie je dohodnutý (v tomto prípade nebol dohodnutý), ustanovený právnym predpisom (pri bezdôvodnom obohatení ustanovený nie je) alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal. Týmto požiadanim veriteľa možno považovať doručenie žaloby žalovanému. Súd preto vychádzal pri omeškani práve z doručenia žaloby žalovanému. Z uvedených dôvodov súd preto žalobu vo zvyšnej časti úroku z omeškania nad zákonnú sadzbu v zmysle § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. (5,05 % ročne) ako nedôvodnú zamietol (výrok II.).

42. Súd prvej inštancie procesným postupom v tomto konaní neznemožnil žiadnej zo sporových strán uskutočňovať jej procesné práva, nedošlo teda k porušeniu jej práva na spravodlivý proces a súčasne súd vykonal všetky dôkazy navrhnuté stranami sporu.

43. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

44. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

45. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

46. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol aj bez návrhu (§ 262 ods. 1 CSP) tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %. Súd vychádzal z toho, že pomer úspechu a neúspechu strán sporu musí byť vypočítaný s použitím vstupných súm - výška pohľadávky uplatnenej a priznanej. Úrok z omeškania, ktorý nie je samostatným nárokom v konaní, ale príslušenstvom uplatnenej pohľadávky, neovplyvňuje úspech alebo neúspech účastníka v konaní. Výška úroku z omeškania nemôže byť zahrnutá do hodnoty výšky uplatnenej pohľadávky, z ktorej je vypočítaný pomer úspechu a neúspechu v súvislosti s náhradou trov konania (uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 9Co/42/2015 zo dňa 24.2.2015). Čiastočné zamietnutie žaloby v časti úroku z omeškania teda nemalo vplyv na konštatovanie o plnom úspechu žalobcu v tomto konaní. Súd v zmysle § 262 ods. 1 CSP rozhodol len o nároku na náhradu trov konania, pričom o výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 CSP).

47. Podľa § 2 ods. 2 prvá veta zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho žalobe alebo návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť žalovaný alebo odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený.

48. Podľa § 4 písm. c) zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, od poplatku sú oslobodení: nadácie a charitatívne organizácie, humanitárne organizácie, ekologické organizácie a združenia pôsobiace na ochranu spotrebiteľov.

49. Podľa § 5 ods. 1 písm. g) zák. č. 71/1992 Zb., poplatková povinnosť vzniká v ostatných prípadoch nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia súdu, ktorým sa povinnosť zaplatiť poplatok ukladá v súvislosti s rozhodnutím vo veci samej.

50. Podľa § 6 ods. 1 prvá veta zák. č. 71/1992 Zb., sadzba poplatku je uvedená v sadzobníku percentom zo základu poplatku (ďalej len "percentná sadzba") alebo pevnou sumou.

51. Podľa § 7 ods. 1 prvá veta zák. č. 71/1992 Zb., pri percentnej sadzbe je základom poplatku cena predmetu poplatkového úkonu.

52. Podľa položky č. 1 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov, zo žaloby alebo z návrhu na začatie konania, ak nie je ustanovená osobitná sadzba, je súdny poplatok z ceny (z úhrady) 6 %, najmenej 16,50 eura.

53. Súd v zmysle vyššie uvedených zákonných ustanovení zákona č. 71/1992 Zb. (body 46. - 51. odôvodnenia) súčasne uložil žalovanému povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podanú žalobu vo výške 42,- € (základ poplatku bol 703,27 €), nakoľko žalobca je ako poplatník je od platenia súdnych poplatkov oslobodený (združenia pôsobiace na ochranu spotrebiteľov), jeho žalobe bolo vyhovené, a preto vznikla žalovanému povinnosť (§ 2 ods. 2 prvá veta) zaplatiť súdny poplatok v uvedenej výške.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Piešťany, v dvoch vyhotoveniach. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Z každého podania musí byť zrejmé, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané; ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.